

Jutjat Penal núm. 3 de Manresa

SENTÈNCIA NÚM. 341/22

Manresa, 25 de novembre de 2022

Sílvia Mañas Vidal, magistrada jutgessa d'aquest Jutjat, he vist el judici oral i públic d'aquest procediment abreujat núm. 172/22, que dimana de les diligències prèvies núm. 677/20 del Jutjat d'Instrucció núm. 8 de Manresa per un delictes de tinença d'armes prohibides atribuït a l'acusat [REDACTED] amb DNI [REDACTED] i un delictes lleu de lesions atribuït a [REDACTED] amb DNI [REDACTED] compareguts cada un amb la defensa i la representació que consta a les actuacions. Així mateix, el Ministeri Fiscal ha exercit l'acció pública i l'acusació particular en nom de [REDACTED] contra [REDACTED] pel delictes lleu de lesions.

ANTECEDENTS DE FET

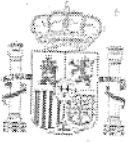
PRIMER.- El passat 23 de novembre de 2022 es va celebrar el judici oral i públic d'aquesta causa, i s'hi van practicar les proves proposades per les parts que s'havien admès.

SEGON.- El Ministeri Fiscal en les seves conclusions definitives va qualificar els fets com a constitutius d'un delictes de tinença d'armes prohibides de l'art. 563 del CP envers l'acusat [REDACTED] sense circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de 2 anys de presó, amb la inhabilitació especial per al dret al sufragi passiu durant el temps de la condemna i la privació de la tinença i port d'armes per un termini de 3 anys superior a la pena de presó finalment imposada, més costes.

TERCER.- L'acusació particular contra [REDACTED] va elevar a definitives les seves conclusions provisionals i va qualificar els fets com a constitutius d'un delictes lleu de lesions de l'art. 147.2 del CP, sense circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de 3 mesos de multa amb un quota diària de 10 euros, amb la responsabilitat personal subsidiària en cas d'impagament de l'art. 53 del CP, més costes, i en concepte de responsabilitat civil de 1.800 euros.

QUART.- La defensa dels acusats van elevar a definitives les seves conclusions provisionals, sol·licitant la lliure absolució del seu defensat respectiu.

FETS PROVATS

ÚNIC.- S'adreça acusació respecte de [REDACTED], major d'edat, amb DNI [REDACTED] i sense antecedents penals i contra l'acusat [REDACTED] amb DNI [REDACTED], major d'edat i amb antecedents penals no computables a efectes de reincidència.

El dia 7 de desembre de 2020, cap a les 13.15 hores, l'acusat [REDACTED] estava tallant llenya amb el seu germà [REDACTED]. Es va iniciar una disputa per aquesta acció entre els germans amb l'acusat [REDACTED], en el marc de la qual aquest darrer els va exhibir dos cops una arma que portava a l'interior de la jaqueta, i quan anava a treure's del darrer una segona arma, el [REDACTED], en legítima defensa, va empènyer el [REDACTED], li va donar un cop de puny i el va fer caure a terra, posant-li el genoll a sobre per immobilitzar-lo. EL [REDACTED] va procedir a recollir les dues armes fins a l'arribada de la policia.

L'acusat portava les dues armes següents de les quals estaven mancades de llicència i documentació: una pistola modificada amb canó retallat, marca Star amb número de sèrie eliminat; i una carrabina pneumàtica modificada amb la recambra retocada per allotjar un cartutx del calibre 22LR i el pla de tancament canviat marca Gamo amb número de sèrie 1072007 i dotze cartutxos metàl·lics del calibre 22LR.

La pistola modificada no té la condició d'arma prohibida conforme el Reial decret 137/1993, de 29 de gener i la carrabina, tot i tenint aquesta condició, presentava una deficient funcionament operatiu, de manera que l'agulla no colpejava amb prou força com perquè es produís un tret.

FONAMENTS DE DRET

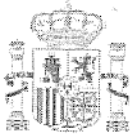
PRIMER.- Valoració jurídica de la prova

L'art. 741 de la LECr estableix que el tribunal dictarà sentència apreciant, segons la seva consciència, les proves practicades al judici, les raons exposades per l'acusació i la defensa i el que hagi manifestat el mateix processat.

1.- El delictes de tinença d'armes prohibides atribuït a l'acusat [REDACTED]

Els agents MMEE amb TIP 17.990 i 11.086 que són requerits per intervenir en el lloc dels fets confirmen que l'acusat [REDACTED] els va admetre que les dues armes que tenia retingudes el [REDACTED] eren seves, i que en tenia 4 més al seu domicili, cap d'elles amb llicència

ni tampoc de caçador, malgrat la documental demostra que l'acusat sí disposava del permís d'armes D i E. Descriuen una de les armes com a curta amb bales que portava a l'esquen amb un sarró i l'altre modificada, amb un mànec de fusta que estava prohibida. Les armes descrites són les que s'analitzen en l'informe pericial de balística dels folis 103 i següents, que els agents MMEE amb TIP 9521 i 10374 ratifiquen a judici. De la pràctica de la prova tècnica, es pot concloure que l'acusat estava en la tinença permanent, entesa com a disponibilitat, de les següents armes: una arma curta modificada, amb el canó retallat com a part fonamental, que li treu precisió per als trets a llarga distància, amb igual potencialitat lesiva i més fàcil d'ocultar, sent una arma prohibida i que van comprovar que funcionava correctament i que exigeix d'una llicència per posseir-la en cas de ser l'originària i una carabina de fira modificada per poder llançar bales del calibre 22, que van comprovar que no funcionava perquè el martell no picava amb prou força.

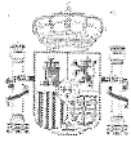
L'objecte material del delictes tipificat a l'art. 563 del CP són les armes prohibides i les que siguin el resultat de modificació substancial de les característiques de fabricació d'armes reglamentades.

La doctrina ha establert que el concepte normatiu d'armes prohibides no pot anar més enllà, en cap cas, del que disposen els art. 4 i 5 del Reglament d'Armes. Una interpretació racional del sistema sancionador condueix a l'afirmació que allò que es castiga en aquell precepte és només la tinença de les armes radicalment prohibides. Dins de l'enumeració dels preceptes esmentats no s'hi troba una arma curta tipus revòlver amb el canó retallat, ja que l'art. 5 c) fa referència a armes de foc llargues.

La integració per mitjà de l'art. 4.1 a) del Reglament tampoc és possible en aquest cas ja que la pistola a la qual s'ha retallat el seu canó no implica una modificació substancial perquè la capacitat de disparar com el mecanisme de percussió roman inalterable, afectant només que el canó sigui més curt a la precisió dels trets de llarga distància però amb igual potencialitat lesiva, segons apreciació pericial.

Quant a l'arma llarga modificada, si bé podria ser una arma prohibida en els termes exposats, des del moment que no funcionava correctament, perd la seva potencialitat lesiva i desapareix el perill pel bé jurídic que es pretén protegir amb la prohibició penal de tenir armes, que no pot suposar la creació d'un il·lícit merament formal que penalitzi l'incompliment d'una prohibició administrativa (en aquest cas l'acusat disposava dels permisos D i E per armes llargues ratllades per a caça major i armes per a tir esportiu i escopetes de caça), sinó que ha d'atendre a la protecció de la seguretat ciutadana i la vida i la integritat de les persones, que no es produeix davant la tinença d'armes que no són aptes ni idònies per disparar, com és el cas concret quan l'agulla no colpeja amb prou força com perquè es produeixi el tret segons valoració

pericial del foli 115.

Per tant, no concorren els elements del tipus atribuït a [REDACTED], escau dictar una sentència absolutòria.

2.- El delictes de lesions atribuït a l'acusat [REDACTED]

Quant al delictes de lesions que s'atribueix a [REDACTED], s'ha de dir que el mateix acusat admet que durant el forcejament que hi va haver entre ells, va poder donar un cop de puny a la cara del [REDACTED] amb ànim de defensar-se. Aquest acusat explica que el dia dels fets estava tallant llenya, quan va venir l'altre acusat amb to xulesc i els hi va preguntar a ell i el seu germà JESUS, si tenien permís per estar tallant llenya allà, i es va apartar la jaqueta que tenia i els va exhibir una arma, que el declarant s'hi va apropar, i li va tornar a exhibir l'arma apartant-se la jaqueta, i després es va treure una altra arma tipus revòlver que portava al darrere i aleshores ell li va donar un cop de mà fent-la caure i va empentar l'altre acusat, que va caure al terra i li va posar el genoll a sobre per immobilitzar-lo, mentre el seu germà recollia les armes i les guardava a l'espera que arribés la policia, a la qual van trucar per explicar-los el succeït. Aquest acusat diu que només es va defensar perquè es a espantar, va reaccionar davant l'acció del [REDACTED] de treure's una segona arma del darrere per instint de supervivència. Aquesta versió dels fets coincideix en essència amb la declaració de l'altre testimoni, el [REDACTED], que es trobava tallant llenya amb ell. Aquest testimoni assegura que el [REDACTED] els va ensenyar una pistola sota la jaqueta i ells van dir que no volien problemes, i ho va fer un segon cop, que el seu germà s'hi va acostar i és quan l'altre va treure's una pistola de darrera, i el seu germà li va donar un cop fent-la caure, i que ell va anar en recerca de les armes que estaven al terra per guardar-les i va trucar la policia. Diu que el seu germà va actuar en tot moment per defensa pròpia, que van tenir por quan l'acusat es va voler treure l'arma de darrera, que van témer per la seva vida, i que no descarta que el seu germà pogués donar un cop de puny a la cara del senyor que els va venir a advertir, que al poble l'anomenen "el rus" o "el xerif" i no sap si el seu germà va poder donar una puntada de peu a les costelles del Sr. [REDACTED] perquè ell estava d'esquenes en direcció a recollir les armes.

Si bé pot existir una discrepància entre la distància en la qual es trobava aquest testimoni quan comencen els fets, és una dada perifèrica que no desvirtua la coincidència de versions en el que és essencial, atorgant una major veracitat que l'acusat [REDACTED] reconegui parcialment els fets, això és, que va poder pegar a la cara el Sr. [REDACTED] en legítima defensa i el seu germà no ho negui. Si bé el lesionat també assegura que un cop el [REDACTED] el va llançar a terra d'una bufetada, li va

donar una puntada de peu a la costella, que l'acusat nega, sorgeix el dubte si aquesta fractura objectivada en l'informe mèdic es va poder produir per la contusió al caure al terra o quan fou immobilitzat amb la pressió del genoll, ja que la metgessa forense [REDACTED] que deposa a judici manifesta que la caiguda al terra és un mecanisme compatible d'aquesta lesió. Per tant, davant les versions contradictòries dels fets, i que la testifical del [REDACTED] ha estat persistent en el temps i coherent durant tot el procediment i coincident amb la del seu germà, es pot considerar que l'acció- reacció va consistir en un cop de mà a la pistola que es pretenia brandar, un cop de puny a la cara, una empenta perquè l'acusat caigués al terra i la immobilització amb el genoll perquè el [REDACTED] pogués retirar les dues armes fins que vingués la policia. D'altra banda, els agents MMEE amb TIP 17.990 i 11086 que arriben a l'indret, malgrat ser testimonis referencials, asseguren que el germans els hi van explicar la mateixa versió que ofereixen al plenari; que l'altre home els havia increpat per estar tallant llenya, que s'havien discutit i que un d'ells (el [REDACTED] per por i en defensa pròpia li havia donat un cop de puny i li havia fet caure l'arma. Els agents que testifiquen confirmen que l'acusat portava dues armes a sobre, l'arma curta amb bales i una altra modificada que no en tenia, el que dona també versemblança a la versió dels germans.

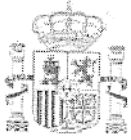
En aquest cas, es pot apreciar l'eximent completa de legítima defensa des del moment que es pot considerar una agressió il·legítima o un atac actual o imminent, real, directe quan una persona, després d'haver exhibit fins a dos cops una arma després d'increpar als qui tallaven llenya, tregui de forma sorprenent una segona arma de darrera l'esquena, que provoca la racional convicció d'un perill immediat que justifica la reacció defensiva de l'agredit, que en aquest cas va guardar unitat d'acte i fou proporcionada al perill que s'esperava, ja que l'ús de la pistola que tenia bales hauria pogut acabar amb la vida pròpia i la del seu germà i la situació no es pot valorar provocada deliberadament pel que es defensa, al marge que els germans [REDACTED] tinguessin permís o no per tallar llenya en aquell indret.

En conclusió, la reacció de l'acusat [REDACTED] no va superar els límits de la necessitat racional del medi emprat a què fa referència l'article 20.4t del CP, de manera que la legítima defensa, concorrent la resta de les exigències legals, ha de ser apreciada com a eximent completa en el delictes de lesions lleus que se li atribueix.

SEGON.- Costes

Segons l'art. 123 del CP en relació amb l'art. 240 de la LECr, escau declarar les costes d'ofici.

DECISIÓ

Absolc [REDACTED] amb DNI [REDACTED] del delictes de tinença d'armes prohibides del qual venien sent acusat, amb tots els pronunciaments favorables i declaro les costes d'ofici.

Absolc [REDACTED] amb DNI [REDACTED] del delictes de lesions del qual venien sent acusat, per la concurrència de l'eximent completa de legítima defensa de l'art. 20.4 del CP, amb tots els pronunciaments favorables i declaro les costes d'ofici.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, que no és ferma, contra la qual s'hi pot interposar recurs d'apel·lació davant l'Audiència Provincial de Barcelona, mitjançant un escrit que s'haurà de presentar davant aquest Jutjat dins el termini de 10 dies a partir de la notificació.

Aquesta és la meva Sentència. Uniu-ne un certificat a les actuacions.

Així ho pronuncio, mano i signo.

PUBLICACIÓ. Avui la magistrada jutgessa ha llegit i publicat l'anterior Sentència en audiència pública. En dono fe.

